
Nagroda im. adwokata Edwarda Wende

Palestra 48/11-12(551-552), 308-309

2003

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

VARIA

Nagroda im. adwokata Edwarda Wende

W dniu 27 października 2003 r. w siedzibie Redakcji „Rzeczpospolitej” odbyła się uroczystość wręczenia po raz pierwszy nagrody im. Edwarda Wende.

Nagroda została ustanowiona w bieżącym roku z inicjatywy Rodziny przez Fundację dla Polski w celu uhonorowania pamięci wybitnego adwokata Edwarda Wende – w czasach PRL obrońcy w procesach politycznych, po 1989 roku senatora i posła.

Nagroda jest przyznawana „prawnikom i osobom zaangażowanym w działalność publiczną za szczególne dokonania na polu krzewienia i podnoszenia kultury prawnej, realizacji idei państwa prawa oraz za działania mające na celu zachowanie i rozwój tak polskiego jak i europejskiego dorobku prawnego, umacniania demokracji i miejsca Polski w Europie”. Nagrodę mogą otrzymać osoby, które „działają zgodnie z zasadami etyki zawodowej i profesjonalizmu, w swej działalności wyróżniły się odwagą cywilną i niezłomnością zasad i bezinteresownie działają na rzecz dobra publicznego”.

Nagrodę przyznaje Kapituła w składzie: Jan Nowak-Jeziorański, Władysław Bartoszewski, Czesław Bielecki, adw. Tadeusz Wolfowicz, adw. Stanisław Rymar, ks. Zdzisław Tranda, ks. Jan Sikorski, adw. Tomasz Wardyński, Piotr Wende, Agnieszka Wende-Wuensche, adw. Jakub Wende, Małgorzata Wende, Krystyna Chrupek i przedstawiciel Fundacji dla Polski.

Laureatem I edycji Nagrody im. Edmunda Wende został poseł i prawnik Jan Maria Rokita.

Uroczystość zgromadziła kilkaset osób, wśród nich wybitnych parlamentarzystów, prawników, artystów i dziennikarzy.

Jako pierwszy głos zabrał prezes Naczelnej Rady Adwokackiej, który powiedział: „Droga Edwarda Wende do polityki wiodła poprzez zawód adwokata, w którym osiągnął pozycję wybitną, dzięki wiedzy prawniczej, uczciwości, odwadze, wrażliwości na krzywdę i wielkiemu poczuciu sprawiedliwości. Nigdy, choć w prowadzonych przez niego sprawach ogniskowały się problemy podstawowe – egzystencjalne, nie przekraczał granic rzeczowej i stojącej na wysokim poziomie kultury prawniczej argumentacji.

Wzorem dla wielu jest jego przemówienie oskarżycielskie w sprawie winnych zabójstwa księdza Jerzego Popiełuszki.

Cenił sobie popularność jako polityk, ale osiągnął ją nie dlatego, że pełnił ważne funkcje w życiu publicznym, ale przez to co robił, nad czym pracował i w jaki sposób formułował swoje opinie.

Nie był koniunkturalistą. Zawsze miał odwagę wyrazić swoje zdanie w sposób dobitny. Z adwokaturą związany był mocno, a gdy trzeba było w sytuacji bardzo dla jego korporacji trudnej – gdy pojawiły się zagrożenia dla jej samodzielności i niezależności – nie zawahał się udzielić jej swojego zdecydowanego poparcia. Poprowadził Nadzwyczajny Zjazd w 1996 r., którego gośćmi byli jego bliscy koledzy z ław parlamentarnych dając wyraz solidarności z zasadami demokracji tak wysoko cennionymi przez Edwarda.

Znaczenie tej nagrody wręczanej dzisiaj jest szczególne nie tylko ze względu na osobę Edwarda Wendego, ale także dlatego, że jest to pierwsza edycja tej nagrody.

Otrzymuje ją osoba będąca prawnikiem, przyjęta na aplikację adwokacką z pierwszą lokatą przez Radę Adwokacką w Krakowie, osoba, która jest wybitnym politykiem. Ta kandydatura została przyjęta przez Kapitułę, w której znaczącą rolę odgrywają adwokaci. Świadczy to nie tylko o docenieniu wiedzy prawniczej laureata, ale także dowodzi otwartości adwokatury na dyskusję na temat kształtowania pomocy prawnej w społeczeństwie”.

Red.